

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេម្ពយរយហាសិបបុរាណ

ការបរិកសម្មងងៃអំពីការប៉ះទង់បីរបស់ទេវតាក្នុងនិមិត្តរូបរបស់ដានីយ៍លៃ
វិវរណៈពុយាករណ៍

Jeff Pippenger

2024-03-26

ក្នុងជំពូកទី៥ ដានីយ៍លៃត្រូវបានប៉ះបង្ក
ហើយការប៉ះទង់បីនោះស្របគ្នានឹងបង្កងងៃដានីយ៍លៃផ្ទាល់បានពិសោធន៍ «mareh»
គឺជានិមិត្តរូប។ ការលេចមកដំបូង និងចុងក្រោយ គឺជារបស់កាព្យីយ៍លៃ
ជាទូកនរិវរណៈរបស់ព្រះយស្មើគ្រិស្ត។ កាព្យីយ៍លៃគឺជាអ្នកយកសារពីព្រះគ្រិស្ត
ដល់បានប្រទានដល់ទ្រង់ដោយព្រះរូបិតា ហើយនាំមកប្រគល់ដល់ហោរា
ដល់ត្រូវផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ។

ប៉ុន្តែ

ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលបានកត់ត្រាទុកនៅក្នុងគម្ពីរនៃចេកុតិពិត;
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ដែលឈរជាមួយខ្ញុំក្នុងការទាំងនេះឡើយ
លើកលែងតែមីកលៃ មេដឹកនាំរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ។ ដានីយ៍លៃ 10:21

កាព្យីយ៍លៃដឹងថា ខ្លួនគាត់ជាសត្រូវដល់ត្រូវបានបង្កកើត
ហើយដោយហេតុនេះហើយបានជា គាត់បានប្រាប់យ៉ូហានដោយគ្រង់ៗ
មិនឲ្យថ្វាយបង្គំគាត់ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។

ហើយខ្ញុំបានក្រាបចុះនូវទៀបដឹងរបស់គាត់ ដើម្បីថ្វាយបង្គំគាត់។
ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា កុំជឿដូចនោះឡើយ៖
ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើជាមួយអ្នក ហើយជាមួយបងប្អូនរបស់អ្នក
ដល់កាន់សក្ខីភាពនៃព្រះយស្មើគ្រិស្ត ចូរថ្វាយបង្គំព្រះវិញ ដុបិតសក្ខីភាពនៃព្រះយស្មើ
គឺជាវិញ្ញាណនៃការពុយាករណ៍។ វិវរណៈ 19:10។

ដូចនេះ អ្នកសិក្សាពុយាករណ៍ត្រូវយល់ថា មូលហេតុដែលកាប្យីលៃបញ្ជាក់ថា
គ្មាននរណាម្នាក់លើសលើក ទាក់ទងនឹងអ្វីដែល
«បានកត់ទុកក្នុងគម្ពីរនៃចេកុតិពិត» នោះ មានគោលបំណងពុយាករណ៍ដាក់លាក់មួយ។
នៅពេលលោកបញ្ជាក់ការពិតថា
មានតែព្រះគ្រិស្តប៉ុណ្ណោះដែលយល់គម្ពីរលើសលើក
នោះលោកក៏កំណត់អត្ថសញ្ញាណព្រះគ្រិស្តថាជា «មីកលៃ
មុចាស់អង្គមុចាស់របស់អ្នក»។ ប៉ុន្តែ មីកលៃមិនមែនជាមុចាស់អង្គមុចាស់ប៉ុណ្ណោះទេ
ទ្រង់ក៏ជាមហាទេវតាផងដែរ។

ទោះជាយ៉ាងណា មីកលៃ មហាទេវតា កាលណាទ្រង់ក្លាយជាមួយអារក្ស
ហើយជជែកទៅអំពីរូបកាយរបស់ម៉ូសេ
ក៏មិនហ៊ានលើកការចោទប្រកាន់ដោយពាក្យប្រមាថទៅនឹងឡើយ
ប៉ុន្តែបានមានព្រះបន្ទូលថា «សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ស្ថិតបន្ទោសអ្នក»។ យូដា ៧។

ហេតុនេះហើយ ការប៉ះទង់បីលើកសុទ្ធជាការប៉ះរបស់ទេវតា
ហើយការបង្កងងៃដានីយ៍លៃបានប្រទះនូវ «mareh» គឺជានិមិត្តរូបកពីទេវតា។

លើកទីបីដដែលដានីយ៍លែត្បូរហានប៉ះ គឺដើម្បីបិទយកគាត់ហានរឹងមាំឡើងវិញ ពីព្រោះមុននោះ នៅការប៉ះលើកទីពីរ គាត់ហានហត់បង់កម្ពស់របស់ខ្លួន។

រួចមក មានមនុស្សម្នាក់ដដែលមានរូបរាងដូចមនុស្សស មកប៉ះខ្សែមុខដងទៀត ហើយគាត់ហានចម្រើនកម្ពស់ឲ្យខ្ពស់។ គាត់មានបុរសសន្តិច៖ «ឱ មនុស្សសជាទីសុំឡាញយ៉ាងខ្លាំងអើយ កុំខ្មាចឡើយ សចកុដ៏សុខសាន្តសមមានដល់អ្នក ចូរមានកម្ពស់ មនែហើយ ចូរមានកម្ពស់ចុះ»។ កាលដដែលគាត់ហាននិយាយមកខ្សែដូច្នេះ ខ្សែក៏មានកម្ពស់ឡើងវិញ ហើយទូលថា៖ «សូមម្ចាស់ខ្សែមានបុរសសន្តិច៖ ដុំបិតលោកហានចម្រើនកម្ពស់ឲ្យខ្ពស់ហើយ»។ រួចគាត់មានបុរសសន្តិច៖ «តើអ្នកដឹងទេថា ហេតុអ្វីហានជាខ្សែមករកអ្នក? ឥឡូវនេះ ខ្សែនឹងត្រឡប់ទៅតយុទ្ធនឹងមដើកនាំប្រទេសព្រៃសិរិញ ហើយកាលណាខ្សែចេញទៅហើយ មើល មដើកនាំប្រទេសក្រិកនឹងមក»។ ដានីយ៍លែ ១០:១៨-២០

ភាពរីករាយលើកដានីយ៍លែថា លោក «ហានមកដើម្បីបិទយក» ដានីយ៍លែ «យល់អំពីអ្វីដែលនឹងកើតដល់បុរសជនរបស់អ្នកនៅគុកចុងក្រោយ» នៅពេលដដែលលោកសួរដានីយ៍លែថា «តើអ្នកដឹងទេថា ហេតុអ្វីហានជាខ្សែមករកអ្នក?» ដោយសរុបតាមអ្វីដែលលោកហានបង្ហាញដានីយ៍លែអំពីគុកចុងក្រោយ ភាពរីករាយលើកចុងបន្ទាប់មកថា លោកនឹង «ត្រឡប់ទៅតស៊ូនឹងមរបស់ព្រៃសិរិញ ហើយកាលណាខ្សែចេញទៅហើយ មើលចុះ មរបស់ក្រិកនឹងមក»។ បន្ទាប់មក លោកចាប់ផ្តើមសចកុដ៏និទានទំនាយនៃពួកទីដប់មួយ ដដែលពិពណ៌នាអំពីអ្វីដែលកើតដល់មនុស្សមួយរយស៊ែបបួនពាន់នាក់នៅគុកចុងក្រោយ។ សចកុដ៏និទានទំនាយនោះ ត្រូវហានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃការប្រយុទ្ធជាមួយ «មរបស់ព្រៃស» និង «មរបស់ក្រិក»។

រយៈពេលបុរេគតិសាស្ត្រពិតប្រាកដរវាង ស៊ីរុស មហាវង និង អលីចសាន់ឌើរ មហាវង មានលើសពីរយឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែក្នុងការបញ្ជាក់យុទ្ធជ័យដ៏ជំនឿរវាង ជំពូក ១១ ចលនាចុងក្រោយៗ គឺជាចលនាដ៏ឆាប់រហ័ស ហើយភូមិមួយបន្ទាប់ពីនគរទីប្រាំមួយត្រូវហានវាយឈ្នះដោយស្មោះត្រង់ខាងដើមក្នុងក្រុម គេរទីប្រាំពីរ គឺស្មោះត្រង់ដប់ ដដែលតំណាងដោយក្រិក ក៏យល់ព្រមភូមិមួយក្នុងការប្រគល់នគររបស់ពួកគេទៅឲ្យសត្រូវនោះ។

ក្នុងកម្មវិធីមួយ ព្រះនិមិត្ត «mareh» ត្រូវហានប្រើប្រាស់ចំនួនប្រាំពីរដងនៅក្នុងជំពូកទីដប់នៃសៀវភៅដានីយ៍លែ។ យើងបានពិចារណាបួនក្នុងចំណោមប្រាំពីរដងនោះ ហើយបានកំណត់ថា ការយោងលើកដំបូងគឺដានីយ៍លែកំពុងបញ្ចេញជាក់ថា មុនឆ្នាំទីបីនៃស៊ីរុស ដានីយ៍លែបានយល់អំពីព្រះនិមិត្តនោះ។ នៅក្នុងការយោងបីបន្ទាប់ ការប៉ះទង់បីនៅក្នុងព្រះនិមិត្តនីមួយៗបញ្ចេញជាក់អំពីបទពិសោធន៍របស់ដានីយ៍លែ ខណៈដដែលគាត់ភ្ញាក់ឡើងពីការកាន់ទុកខ្លួនរយៈពេលមកមួយចុង។ ការភ្ញាក់ឡើងនៃការរស់ឡើងវិញខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ ត្រូវហានរៀបចំឡើងលើដំណើរការបិទហាននៃដំណឹងល្អអំពីកលបដានីយ៍លែ ហើយជំហានទាំងបីនោះត្រូវហានតំណាងដោយទេវតា ទោះបីជំហានទីពីរគឺមីកាអលែ មហាវង ជាព្រះអង្គគេនោះដដែលបានលើកម្លូសចេញពីសចកុគឺសុលាប់ ហើយបានផ្សព្វផ្សាយឡើងទៅស្ថានសួគ៌ក៏ដោយ។

បឹងផុសដេរទៀតដល់ពាក្យ «និមិត្ត» ស្ថិតនៅក្នុងជំពូកដប់ មិនមែនជា «mareh» ទេ ប៉ុន្តែជា «marah»។ «Marah» ជាបុរាណសម័យរបស់ «mareh»។ វាមានន័យថា និមិត្ត មួយ ហើយក្នុងន័យបង្កកុំឲ្យកើតមាន គឺជា «កញ្ជ័យ» ឬ «កញ្ជ័យកម្រិតមើល»។ គន្ថលឹះនៃនិយមន័យរបស់វា គឺថា វាជា «និយមបង្កកុំឲ្យកើតមាន»។ វាជានិមិត្តនៃ «រូបរាង» ប៉ុន្តែវាខុសគ្នាតាមភាសាទេរបស់វា ដូចនេះហើយមានកំណត់សារពុយាករណ៍មួយផ្សេងទៀត។ តាមនិយមន័យរបស់វា ពាក្យ «កញ្ជ័យ» បង្ហាញថា អ្នកដល់យើងនិមិត្ត នោះយើងប្រកបដោយនិយមន័យនៃការឆ្លុះបញ្ចាំង។ នេះជាធាតុនៃពាក្យដល់ជា «និយមបង្កកុំឲ្យកើតមាន»។ និយមន័យនៃពាក្យបង្កកុំឲ្យកើតមាន ក្នុងបរិបទនៃ «marah» គឺជារឿងផ្សេងទៀត។

ពាក្យ “causative” ទាក់ទងនឹងគំនិតអំពីហេតុបង្ក ឬសកម្មភាពនៃការផ្ទេរឲ្យអ្នកមួយកើតឡើង។ ក្នុងភាសាវិទ្យា ជាពិសេសក្នុងបរិបទនៃកិរិយាសព្ទ ទម្រង់ causative គឺជាសំណង់យោបល់មួយ ដល់បញ្ជាក់ថា បុរាណនៃកិរិយាសព្ទកំពុងបង្កកុំឲ្យមនុស្ស ឬវត្ថុផ្សេងទៀត ប្រព្រឹត្តសកម្មភាពដល់គ្រូមានពិពណ៌នាដោយកិរិយាសព្ទនោះ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងភាសាអង់គ្លេស កិរិយាសព្ទ “to read” ក្លាយជាទម្រង់ causative នៃពាក្យដើមនិយាយថា “to make someone read.” នេះនិយាយថា បុរាណកំពុងបង្កកុំឲ្យមនុស្សម្នាក់ទៀតប្រព្រឹត្តសកម្មភាពនៃការអាន។

ទម្រង់បង្កកុំឲ្យកើតមានបង្ហាញថា បុរាណបទទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្ទេរឲ្យកើតមានសកម្មភាព ដល់កិរិយាសព្ទមានពិពណ៌នា។ ពាក្យ «បង្កកុំឲ្យ» សំដៅទៅលើរបៀបដល់សកម្មភាព ឬ ព្រឹត្តិការណ៍មួយ ត្រូវបានផ្ទេរឲ្យកើតឡើង។ ក្នុងបរិបទនៃដានីយ៍លើពាក្យហេប្រឺ «marah» នេះ និមិត្តដល់គ្រូមានសម្លេងមើល បណ្តាលឲ្យអ្នកដល់មើល ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យបុរាណនៃខ្លួនកំពុងសម្លេងមើលនោះ។

នៅថ្ងៃមុនប្តូរ នៃខែមិថុន កាលដល់ខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់ទេសចរណ៍ គឺហ៊ីដ្រូស្ត្រូស្ត គឺខ្ញុំបានលើកក្នុងកែឡើងមើល ហើយមើលចុះ មានបុរាណសម្លេងស្រដៀងគ្នាពាក់កណ្តាលស្រងក ចងក្រងរបស់ខ្ញុំបានក្រវាត់ដោយមាសដ៏ល្អអន្លើជាស។ រូបកាយរបស់ខ្ញុំដូចគ្នាបង្កើត មុខរបស់ខ្ញុំដូចជាប្រាង (mareh) នៃផ្តល់កេបនុទ្រ ក្នុងកែរបស់ខ្ញុំដូចជាចងក្រងក្នុងក្រុង ដល់ នឹងដើររបស់ខ្ញុំមានពណ៌ដូចលង្ហិនខាត់លង្ហិន ហើយសំឡេងពាក្យរបស់ខ្ញុំដូចជាសំឡេងរបស់មហាជន។ ហើយខ្ញុំ ដានីយ៍លើ តម្លៃនាក់ឯងបានយើងនិមិត្ត (marah) នេះ ដូចជាពួកបុរាណដល់នេះជាមួយខ្ញុំ មិនបានយើងនិមិត្ត (marah) នេះទេ ប៉ុន្តែការប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំងបានផ្តល់កម្រិតពួកគេ ដល់ថ្នាក់ពួកគេនៅលើខ្លួន។ ដូចនេះ ខ្ញុំត្រូវបានទុកឲ្យនៅតម្លៃនាក់ឯង ហើយបានយើងនិមិត្ត (marah) ដ៏អស្ចារ្យនេះ ហើយគ្មានកម្រិតណានៅលើក្នុងខ្ញុំទៀតឡើយ ដូចជាស្ថានភាពរបស់ខ្ញុំបានប្រែប្រួលខ្លាំងនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏មិនអាចរកស្វាគមន៍ទុកបានឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំបានឮសំឡេងពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយកាលដល់ខ្ញុំឮសំឡេងពាក្យរបស់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏ដក់ក្បាលបង្ហាញផ្សេងទៀត។ ដូចនេះ ហើយមុខរបស់ខ្ញុំប្រែប្រួលទៅ។

ដានីយ៍លែ ១០:៤-៩។

នរោច្ចងបញ្ចូចបំនរែយៈពលេមុកម្ហែយថងនៃកែរកាន់ទុកុខ
ដលែនរោកុនុងថងថងកុរោយសុរបគុនានីងបិថងកែនុលៈ
ដលែសាកុសិទាំងពីរសុលាប់នរោលើផ្សូរនោះ
ដានីយ៍លែគួរហានធុរើឲ្យយើញភុលាមៗនូវការលចេមកនព្រះគុរិសុទ
ហើយការលចេមករបស់ទុរងគី «ដូចជាបរាង (mareh) នផែលកេបនុទរោ»។
ពុរិគុគិការណ៍នោះ នរោច្ចងបញ្ចូចបំនរែបិថងកែនុលៈ កុនុងវិររណៈជំពូកដប់មួយ
បងកើតឲ្យមានការបំបកែចញ្ជើពីគុនា ពិព្រោះ «មនុស្សទាំងឡាយដលែនរោជាមួយ»
ដានីយ៍លែ គួរហានធុរើឲ្យ «មិន» យើញនិមិត្ត (marah) ទេ
ប៉ុន្តែកែរញ្ជើយ៉ាងខុលាំងមួយហានធុលាក់មកលើពួកគេ
ដល់ថុនាក់ពួកគេរត់ចេទរោលាក់ខុលួន។ ដូចនេះ» ដានីយ៍លែ
«គួរហានទុកឲ្យនរោតមែនាក់ឯង» ប៉ុន្តែ «មនុស្សទាំងឡាយដលែនរោជាមួយខ្ញុំ
គួរហានធុរើឲ្យ «មិន» យើញនិមិត្ត (marah) ទេ
ប៉ុន្តែកែរញ្ជើយ៉ាងខុលាំងមួយហានធុលាក់មកលើពួកគេ
ដល់ថុនាក់ពួកគេរត់ចេទរោលាក់ខុលួន»។

និមិត្តដលែដានីយ៍លែហានយើញ ខណៈដលែគាត់នរោតមែនាក់ឯង គីជានិមិត្តសុរិ
ដលែមានអំណាចបងកើតផល
ហើយហានបំលែងដានីយ៍លែឲ្យទរោជាប្រភាពននៃនិមិត្តនោះ។
ការបំលែងនេះហានសម្រេចឡើង ដោយកម្មលាំងមនុស្សរបស់ដានីយ៍លែគួរហានដកចញ្ជើ
ហើយសម្រស់របស់គាត់គួរហានបម្រលែងទរោជាសចេកុតិពុកផុ។

«សាច់ឈាមផ្សាទល់នោះ ដលែពុរលឹងសុនាក់នរោកុនុងវា ហើយតាមរយៈវា
ពុរលឹងបំពញការងាររបស់ខុលួន គីជារបស់ព្រះអមុចាស់។
យើងគុមានសិទ្ធិមើលរលងផុនកែណាមួយនយែនុតការរស់នេះឡើយ។
គួរធុនកែទាំងអស់នៃសារពាង្គកាយរស់ គីជារបស់ព្រះអមុចាស់។
ចំណេះដឹងអំពីសារពាង្គកាយរូបកាយរបស់យើងផ្សាទល់ គួរតែបែងចែកយើងថា
សមាជិកនីមួយៗគួរហានបម្រើព្រះ ជាឧបករណ៍នៃសចេកុតិសុចរិត។»

«គុមាននរណាអាចបនុទាបមរោទនភាពនចៃគុតមនុស្សហានឡើយ
លើកលែងតែព្រះជាមុចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ យើងមិនអាចសងគុរោះខុលួនឯងហានទេ។
យើងមិនអាចបងកើតខុលួនឯងឲ្យកើតជាថុមីហានទេ។
នរោកុនុងកុលាការសុថានស្ថិត នឹងមិនមានបទចម្រើងណាមួយដលែចម្រើងថា
"ដល់ខ្ញុំដលែហានសុឡាញ់ខុលួនឯង ហើយហានលាងសមុភាគខុលួនឯង
ហានលោះខុលួនឯង ដល់ខ្ញុំសូមមានសិរិលុអ កិត្តិយស ព្រះពរ នឹងការសរសើរ" ឡើយ។
ប៉ុន្តែ នេះហើយជាចំណុចសំខាន់នៃបទចម្រើងដលែមនុស្សជាច្រើននរោកុនុងលោះ
កនេះកំពុងចម្រើង។ ពួកគេមើនដឹងថា ការមានចិត្តសុលូតបូត
នឹងទាបទន់មានន័យដូចមុតចេឡើយ;
ហើយពួកគេមិនមានបំណងចង់ដឹងអំពីរឿងនេះដរ បើពួកគេអាចជឿសាងហាន។
ដំណឹងលុអទាំងមូល សរុបសុចិត្តនរោកុនុងការរៀនពីព្រះគុរិសុទ គីភាពសុលូតបូត
នឹងភាពទាបទន់របស់ទុរង។»

តើ «ការរាប់ជាសុចរិតដោយសារសចេកុតិជំនឿ» គីជាអ្វី? វាគីជាកិច្ចការរបស់ព្រះ
កុនុងការដាក់សិរិរឿងរបស់មនុស្សឲ្យធុលាក់ចុះកុនុងចូលីដី ហើយធុរើសម្រាប់មនុស្ស

សន្ទរអ៊ីដលែមិនសុចិត្តនៃក្នុងអំណាចរបស់ខ្លួនក្នុងការផ្ទេរសិទ្ធិម្យ៉ាងម្យ៉ាង។
Testimonies to Ministers, 456.

បទពិសោធន៍នៃការរាប់ជាសុចរិតដោយសារសច្ចៈក្នុងជំនឿ គឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះ
ក្នុងការបន្តទាបសិរិលុអរបស់មនុស្សសុខុមាលក្នុងក្នុងជួលីដី។
និមិត្តក្នុងលេខបណ្ណាល័យបុរសទាំងឡាយដែលនោះជាមួយដានីយ៍លើរត់ចេញទៅ
គឺជានិមិត្តក្នុងបង្កកហេតុនៃការលេចមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយភូមិម្យ៉ាងម្យ៉ាងបន្តទាបពីសច្ចៈក្នុងជំនឿ
ចរិតដោយខ្លួនឯងរបស់ដានីយ៍លើគួរឱ្យមានបន្តទាបចុះក្នុងជួលីដី
ការប៉ះទង់បីដោយទេវតាក្រុងហ្សឺរ៉ូអនុវត្ត
ដែលនោះទីបំផុតមានបុរាណកម្មលំដាប់ដានីយ៍លើឲ្យកាន់យកសារនោះ។

នោះឆ្នាំ 1888
ទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួកហ្សឺរ៉ូចុះមកជាមួយសារអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយសច្ចៈក្នុងជំនឿ
ដូចដែលមានបង្ហាញដោយអលែឌើរ Jones និង Waggoner។
ទេវតាដ៏ល្អនោះមានចុះមកមុនដទៃទៀតនោះថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ជាមួយសារដ៏ល្អនោះអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយសច្ចៈក្នុងជំនឿ។
នោះមានសម្ភាសន៍ការចាប់ផ្តើមនៃការបោះពុម្ពសៀវភៅស្តីពីប្រព័ន្ធប្រព័ន្ធនានា។
នោះពេលការបោះពុម្ពសៀវភៅស្តីពីប្រព័ន្ធប្រព័ន្ធនានាដែលនឹងបញ្ចប់
សារនោះដើម្បីកាលគួរឱ្យនិយាយឡើងវិញ
ព្រោះព្រះយេស៊ូវក៏ដឹងតែបង្ហាញបញ្ចប់នៃរឿងមួយ
ដោយបុរសិការចាប់ផ្តើមនៃរឿងនោះ។

នោះថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ទេវតាដ៏ល្អនោះមានចុះមក
ហើយមានចាប់ផ្តើមដំណើរនៃ ដែលមានសម្ភាសន៍ពីឆ្នាំ ១៨៤០ ដល់ឆ្នាំ ១៨៤៤
ដំណើរនៃនោះមានចាប់ផ្តើមដោយការផ្តល់អំណាចដល់ទេវតាទីមួយ នោះថ្ងៃទី ១១
ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ការមកដល់របស់ទេវតាទីពីរ នោះថ្ងៃទី ១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៨៤៤
និងការមកដល់របស់ទេវតាទីបី នោះថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។ បុរសិការស្តីពីនោះហ្ន
និងគំរូទុកជាមុននូវការចុះមករបស់ទេវតាទីមួយក្នុងចំណោមទេវតាបី នោះថ្ងៃទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលបន្តទាបមកគួរឱ្យមានតាមដោយទេវតាទីពីរ
នោះពេលនៃការខកចិត្តនោះថ្ងៃទី ១៨ ខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២០
ហើយបញ្ចប់ដោយការមកដល់របស់ទេវតាទីបី
នោះពេលចាប់ផ្តើមនៃអំណាចដ៏ល្អនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

នោះថ្ងៃបញ្ចប់នៃបុរសិការស្តីពីនោះ ពេលមកលើចុះមកដើម្បីបុរសិការម្តង
និងអលើយ៉ាឲ្យរស់ឡើងវិញ បន្តទាបពីសុលាប័អស់រយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងនោះតាមផ្សេងៗ
ដូចដែលមានគំណាងនោះក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ហើយដូចដែលមានគំណាងផងដែរដោយការ
កាន់ទុកខ្លួនរបស់ដានីយ៍លើអស់រយៈពេលមកមួយថ្ងៃ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ក៏ចុះមកមុតដទៃទៀត។
ដំបូង ទ្រង់បង្ហាញនិមិត្តនៃសិរិលុអរបស់ទ្រង់
គឺជានិមិត្តក្នុងលេខបណ្ណាល័យបុរសិការរបស់មនុស្សសុខុមាលដល់ជួលីដី
ហើយបង្កើតការបំបែកចេញពីគ្នា។ កាលណាដានីយ៍លើសុចិត្តនោះក្នុងជួលីដី
ហើយបន្តទាបពីដានីយ៍លើមានផ្តល់បុរសិការដោយការសម្តែងមើលនិមិត្តសុគ្រី
«បង្កកឲ្យកើត» នោះ គាត់គួរឱ្យមានការប្រៀលប៉ះដល់ដំបូង
ហើយគួរឱ្យមានដាក់ឲ្យឈរលើជើងដល់ជួលីដីរបស់គាត់។

បន្ទាប់មក មីកាអាលែ មហាទេវតា ចុះមក «បុរោសម្ព័សឲ្យរស់ឡើងវិញ»
ហើយប៉ះដានីយ៍លើដាលលើកទីពីរ ដោយទុកឲ្យគាត់គុមានកម្ពលាំង
ព្រោះគួរឲ្យមានគុរបសង្កត់ដោយសច្ចក្តីពិតជាក់ស្តែងថា
គាត់ពិតជាក់ព្រងនិយាយជាមួយព្រះអម្ពចាស់របស់គាត់។ បន្ទាប់មក កាហ្វីយ៍លែមក
ហើយប៉ះគាត់ដាលលើកទីបី និងពង្សីនគាត់សម្រាប់កិច្ចការនៃការផ្ទេរវិជ្ជាទង់សញ្ញា
ក្នុងច្បាប់ថ្មដៃអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។
ការប៉ះទាំងបីនេះជានិមិត្តសញ្ញានៃវេទនាទាំងបីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៤
នោះបីជារាងក្រឡើងក្នុងមួយថ្ងៃតែមួយក៏ដោយ។

បទពិសោធន៍របស់ទេវតាទីមួយ
រួមមានការបង្ហាញខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចជាផលបន្ទុកនៃ «បងកហត្ថេ»
ដែលបំបែកចេញ និងការប៉ះដាលលើកដំបូងដល់លើកដានីយ៍លើឲ្យដឹងពីច្បាប់នៃវិវរណៈ
អមនុស្សរបស់គាត់។
ទេវតាទីមួយកាន់កាប់ជំហានទាំងបីដែលមានរួមបញ្ចូលក្នុងជំហានទីមួយ
ពីព្រោះវាគឺជាឧទ្ទិសសារដំបូង។ វាមិនមែនជាការចង្អុលនយោបាយ
ដល់ការប៉ះដាលលើកដំបូងគួរឲ្យមានកត់ត្រាទុកនោះទេ ក្នុងខន្ទ NINE ដល់ ELEVEN។

ប៉ុន្តែ ខ្ញុំឮបានឮសំឡេងនៃពាក្យរបស់ទ្រង់;
ហើយកាលខ្ញុំឮបានឮសំឡេងនៃពាក្យរបស់ទ្រង់
នោះខ្ញុំឮបានដក់កាយយ៉ាងជុំវិញទាំងមុខប៉ះដី ហើយមុខរបស់ខ្ញុំបែរទៅរកដី។ ហើយ
មើល! មានដៃមួយបានប៉ះខ្ញុំ ដល់បានលើកខ្ញុំឲ្យស្ថិតនៅលើជើងគង់
និងលើហត្ថដៃរបស់ខ្ញុំ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱ ដានីយ៍លែ អើយ
ជាមនុស្សដ៏ល្អបំផុតស្រឡាញ់ជាទីបំផុត ចូរយល់ពាក្យដល់ខ្ញុំនិយាយមកអូនក
ហើយចូរឈរឲ្យគ្រប់គ្រាន់ ដុបិតឡើងនេះ ខ្ញុំគួរឲ្យមានចាត់មកឯអូនក។
ហើយកាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពាក្យនេះមកខ្ញុំហើយ
នោះខ្ញុំក៏ឈរឡើងទាំងញឹកញាប់។ ដានីយ៍លែ ១០:៩-១១។

បទពិសោធន៍នៃការប៉ះដាលលើកទីពីរ ដល់ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ផ្ទាល់បានបុរោស
បុរោសដានីយ៍លែពីស្ថានភាពដល់មិនអាចនិយាយបាន
ឲ្យក្លាយជាអ្នកអាចនិយាយជាមួយព្រះអម្ពចាស់របស់គាត់បាន។ ក្នុងការប៉ះដាលលើកទីពីរ
ដានីយ៍លែគុមានដង្ហើមឡើង ដូចនេះ នៅទីនេះគាត់គួរឲ្យមានបង្ហាញថាស្ថិតនៅចំណុច
ចន្លោះដង្ហើមរបស់អសេគោលក្នុងជំពូកសាមសិបបួន។

ហើយកាលដល់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពាក្យទាំងនោះមកកាន់ខ្ញុំរួចហើយ
ខ្ញុំក៏បន្ទាប់មុខចុះដល់ដី ហើយក្លាយជាមនុស្សសត្វ។ ហើយមើលចុះ
មានអង្គមួយដែលមានរូបសណ្ឋានដូចជាកូនមនុស្ស បានប៉ះបង្ហាញរបស់ខ្ញុំ;
បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បើកមាត់និយាយ ហើយទូលទៅអង្គដដែលឈរនៅមុខខ្ញុំថា
ឱព្រះអម្ពចាស់នៃទ្រង់បង្ក ដោយសារនិមិត្ត
ខ្ញុំមានទុកខ្លួននៅគុរបសង្កត់មកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំគុមានកម្ពលាំងនៅសល់ទេ។
ដុបិតអូនកបម្រើរបស់ព្រះអម្ពចាស់នៃទ្រង់បង្កនេះ
នឹងនិយាយជាមួយព្រះអម្ពចាស់នៃទ្រង់បង្កនេះបានដូចម្តេច?
ព្រោះសម្រាប់ទូលបង្កគឺវិញ ក្លាយមន្ត្រីកម្ពលាំងក៏មិននៅសល់ក្នុងខ្ញុំទៀតឡើយ
ហើយក៏គុមានដង្ហើមនៅសល់ក្នុងខ្ញុំដែរ។ ដានីយ៍លែ 10:15-17។

នៅក្នុងសារទីពីររបស់អសេគោល មានសារមកពីខ្យល់ទាំងបួន
ដដែលគួរផ្តល់មកលើឆ្នាំទាំងនោះ ដើម្បីឱ្យរស់ឡើង
ហើយក្រោយជាងទី៣ដ៏មានកម្លាំងខ្លាំងក្លាមួយ។
ការប្រទានអំណាចដល់កងទ័ពនោះ គួរបានតំណាងដោយការប៉ះពាល់លើកទីបី។

បន្ទាប់មក មានមន្ត្រីមកប៉ះខ្សែមុខកងទ័ព ដដែលមានរូបរាងដូចមនុស្ស
ហើយគាត់បានពង្រឹងកម្លាំងខ្សែ។ គាត់មានបុរសសន្ធិថា
ឱមនុស្សជាទីស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំងអើយ កុំខ្លាចឡើយ
សេចក្តីសុខសាន្តសួមមានដល់អ្នក ចូរមានកម្លាំង មនែហើយ ចូរមានកម្លាំង។
ហើយកាលដដែលគាត់បានបុរសសន្ធិនឹងខ្សែ ខ្សែក៏គួរបានពង្រឹងកម្លាំង
ហើយនិយាយថា សូមម្ចាស់របស់ខ្សែមានបុរសសន្ធិចុះ
ដុបិតលោកបានពង្រឹងកម្លាំងខ្សែហើយ។ នោះគាត់មានបុរសសន្ធិថា
តើអ្នកដឹងទេថា ហេតុអ្វីបានជាខ្សែមករកអ្នក? ឥឡូវនេះ
ខ្សែនឹងគួរឡប់ទៅតស៊ូនឹងម្ចាស់នៃព្រៃសិរិញ ហើយកាលណាខ្សែចាកចេញទៅ មើល
ម្ចាស់នៃក្រិកនឹងមក។ ប៉ុន្តែ
ខ្សែនឹងបង្ហាញអ្នកអំពីអ្វីដែលបានកកទុកនៅក្នុងគម្ពីរនៃសេចក្តីពិត
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ដែលឈរជាមួយខ្សែក្នុងកិច្ចការទាំងនេះទេ
លើកលែងតែម៉ែកាយលែ ជាម្ចាស់របស់អ្នក។ រីឯខ្សែ នៅឆ្ងល់មួយនៃជួរកាលដាវយុស
ជនជាតិម៉ាដា គឺខ្សែផ្ទាល់បានឈរឡើង ដើម្បីបំផ្លាញ និងពង្រឹងគាត់។ ហើយឥឡូវនេះ
ខ្សែនឹងបង្ហាញអ្នកអំពីសេចក្តីពិត។ មើល
នឹងនាំមានស្តេចបីអង្គគ្រប់គ្រងទ្រង់នៃព្រៃស
ហើយអង្គទីបួននឹងមានទ្រព្យសម្បត្តិសម្បូរបែបលើសពួកគេទាំងអស់
ហើយដោយអំណាចរបស់គាត់ តាមរយៈទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់
គាត់នឹងញុះញង់ទាំងអស់ឱ្យប្រឆាំងនឹងនគរក្រិក។ ដានីយ៉ែល 10:18-11:2។

សារដដែលនាំឱ្យសាក្សីទាំងពីរមានជីវិតឡើងវិញក្នុងអសេគោល ជំពូក ៣៧
គឺជាសារនៃសូលាមនវិបត្តិទីបី ប៉ុន្តែ តាមបន្ទាត់លើបន្ទាត់
សារដដែលកាព្រិយ៉ែលកំណត់សម្គាល់ក្នុងរូបបង្ហាញអំពីមីកែល លើកម្ចាស់ឱ្យឡើង
និងនាំគាត់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌ជាទង់សញ្ញា
គឺជាសាររបស់បុរាណាធិបតីចុងក្រោយនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។
វាគឺជាសាររបស់បុរាណាធិបតីទីបីមួយ (ស្ថានសួគ៌សាធារណរដ្ឋ) ដដែលគួរបានសម្លាប់នៅឆ្នាំ
២០២០ ដូចដែលស្ថានសួគ៌ដ៏ពិតបានគួរសម្លាប់ដំរី។ ក្នុងនាមរបស់ដានីយ៉ែល
ការរស់ឡើងវិញចេញពីផ្ទះនៃការកាន់កាប់សម្រាប់ស្ថានសួគ៌ដ៏ពិត
បាននាំទៅកាន់ការកំណត់សម្គាល់អំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ស្ថានសួគ៌សាធារណរដ្ឋ។

នៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១០ ពាក្យ «និមិត្ត» ឬ «រូបរាងដដែលលេចមក»
គួរបានប្រើប្រាស់ចំនួនប្រាំពីរដង។ ការយោងទាំងប្រាំពីរនោះ
គួរបានកំណត់ដោយពាក្យហេប្រើដដែល លើកលែងតែថា ក្នុងចំណោមនោះបីដង
ពាក្យនោះស្ថិតនៅក្នុងភាសាស៊ីរី ហើយបួនដងទៀតស្ថិតនៅក្នុងភាសាបុរាណ
ដោយសារលេខប្រាំពីរជាលេខនៃសេចក្តីពិតពេញលេញ
ហើយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃប្រាំបួនដដែលសូមមើលនឹងប្រាំពីរ
គឺជាលក្ខណៈសំខាន់មួយនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ដដែលក្នុងនោះ
ព្រះវិហារបីចុងក្រោយក្នុងចំណោមព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ
នឹងត្រូវបីចុងក្រោយក្នុងចំណោមគ្រប់ទាំងប្រាំពីរ

និងគ្រប់ចុងក្រោយក្នុងចំណោមគ្រប់ទាំងប្រាំពីរ
ត្រូវបានបញ្ជាក់ចេញយ៉ាងជាក់លាក់ពីបួនដំបូង។

សង្ខេបនៃ ដានីយ៍លៃ និងវិវរណៈ គឺជាសង្ខេបនៃតម្លៃ ហើយក្នុងន័យនេះ ដានីយ៍លៃ និង
យ៉ូហាន គឺជាវិមិត្តសញ្ញាដូចគ្នាសម្រាប់ចុងចុងក្រោយ។
វិមិត្តសញ្ញាពីព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងជំពូកទី៥ គឺជាវិមិត្តសញ្ញាពីព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទីមួយ។

នៃក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ យ៉ូហានបានសង្ខេបនៃតម្លៃពីក្រោយគាត់
ហើយក៏បង្ហាញនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃកំពុងមានបន្តទូល។

ខ្ញុំបានស្នើសុំក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃចុងបែបសម្រាប់អម្បាល
ហើយបានសង្ខេបនៃតម្លៃពីក្រោយខ្ញុំ ដូចសង្ខេបនៃតម្លៃថា៖ «ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គា ជាដំបូង និងជាចុងក្រោយ» ហើយថា៖ «អ្វីដែលអ្នកយើង
ចូរសរសេរក្នុងសង្ខេបនៃតម្លៃ
ហើយផ្សព្វផ្សាយនៃកំរិតដ៏ទាំងប្រាំពីរនៃនៃអាល់ហ្វា គឺនៃកំរិតក្នុងអេភេសូរ
និងសូមីណា និងពិភពមុន និងធាតុ និងសាឌីស និងភីឡាឌីលេភា និងឡាឌីស»។ វិវរណៈ
១៖១០, ១១

មិនថាជាការបំប្លែងនៃក្នុងដានីយ៍លៃជំពូក១០
ឬវិមិត្តសញ្ញាដែលនោះនៃក្នុងវិវរណៈជំពូក១ ឬសារពីរបស់អេភេសូរនៃក្នុងជំពូក៣៧
ឬអេភេសូរត្រូវបានបំប្លែងយោងតាមក្នុងរូបមន្តពីលើអាសនៈនៃ
បទពិសោធន៍នោះកំពុងសម្រាប់អំពីការប្រទានអំណាចដល់សារព្រះមានចុងក្រោយ ហើយស
រនោះចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាសម្រាប់វិញ្ញាបនបត្រសាក្សីទាំងពីរនៃក្នុងខែកក្កដា
ឆ្នាំ២០២៣។ ដានីយ៍លៃ យ៉ូហាន អេភេសូរ និងអេភេសូរ
សុទ្ធតែតែងតែឲ្យអ្នកនាំសារម្នាក់ៗនៃ "សង្ខេប" ពី "ផ្សព្វផ្សាយ"
នៃខាងក្រោយខ្លួន ដល់សូមថា "តើយើងនឹងចាត់អ្នកណាទៅ?"
នៃពេលវេលាអ្នកនាំសារនោះឆ្លើយថា "ខ្ញុំនឹងទទួល រួមចាត់ខ្ញុំទៅ"
គាត់ត្រូវបានពង្រឹង ហើយលើកសំឡេងឡើង
ដូចជាអ្នកម្នាក់ៗនៃកំពុងស្រុកនៃទីរួមនៃស្ថាន។ "អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
រួមឲ្យអ្នកនោះស្រាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលដល់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយចុះ!"
យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៃក្នុងអត្ថបទបន្តទៀតរបស់យើង។

«នៃក្នុងឱកាសនៃទិវាប្រារព្ធពិពណ៌នានោះ
ទេវតាបុរោហិតបានបញ្ជូនសេចក្តីបង្គាប់ទៅទាំងអស់ដល់ដានីយ៍លៃ
ដែលនៃពេលវេលានោះគាត់អាចទទួលយកបាន។ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីនោះពីរបីឆ្នាំ ពុយាការី
បានប្រកាសថាដឹងបន្តិចម្តងៗអំពីប្រធានបទដែលមិនទាន់បានពន្យល់យ៉ាងពេញលេញ
ហើយបានតាំងខ្លួនមុតងទៀតដើម្បីស្វែងរកពន្យល់ និងប្រកាសពីព្រះ។
«នៃចុងទាំងនោះ ខ្ញុំ ដានីយ៍លៃ កំពុងស្វែងរកសុភាយអស់រយៈពេលបីសប្តាហ៍ពេញ។
ខ្ញុំមិនបានបរិភោគនំប៉័ងឆ្នាំឡើយ សាច់ និងស្ករក៏មិនបានចូលមាត់ខ្ញុំដែរ
ហើយខ្ញុំក៏មិនបានលាបប្រដេលនៃខ្លួនសោះឡើយ.... បន្ទាប់មក
ខ្ញុំលឺក្នុងកែឡើង ហើយមើលទៅ ហើយមើល
មានបុរសម្នាក់ស្តង់ត្រចៀកពាក់អាវក្រណាត់ទសេឯក
ដែលចង្កុះរបស់គាត់បានក្រវាត់ដោយមាសល្អអំពីអ្វីផ្សេង។

រូបកាយរបស់គាត់ក៏ដូចជាតុប្បងបរិល មុខរបស់គាត់ដូចជាប្រាង្គនៃផ្ទះកេបនុន១១
ក្នុងកែវរបស់គាត់ដូចជាចង្កៀងក្នុងដៃ ដៃ
និងជើងរបស់គាត់ដូចជាពណ៌លង្ហិនដែលមានខាត់សុភាគ
ហើយសំឡេងពាក្យរបស់គាត់ដូចជាសំឡេងរបស់ហ្វូងមនុស្សសាច់ច្រើន» (ដានីយ៉ែល
10:2-6)។

«ការពិពណ៌នានេះស្រដៀងនឹងការពិពណ៌នាដែលយ៉ូហានបានផ្តល់
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានបើកសម្តែងដល់គាត់នៅលើកោះប៉ាតម៉ូស។
មិនមែនជាបុគ្គលតិចតួចឡើយ
គឺព្រះរាជបុគ្គលព្រះផ្ទាល់ដែលមានបង្ហាញខ្លួនដល់ដានីយ៉ែល។
ព្រះអម្ចាស់របស់យើងយាងមកជាមួយនឹងអ្នកនាំសាសនាស្នាក់នៅទៀត
ដើម្បីបង្ហាញដានីយ៉ែលអំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។»

សេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះបុរោសលោះនៃលោកិយមានបើកសម្តែង
គឺសម្រាប់អ្នកដែលស្រវឹងរកសច្ចក្តីពិត
ដូចជាស្រវឹងរកទុរព្រួយសម្បត្តិដែលមានលាក់ទុក។ ដានីយ៉ែលជាបុរសវ័យចំណាស់ម្នាក់។ គឺ
វិក្ករបស់គាត់មានកន្លងទៅនៃកណ្តាលភាពទាក់ទាញនានានៃជំនឿរបស់សាសនាមិន
ជឿព្រះ ហើយចិត្តគាត់នឹករបស់គាត់ត្រូវបានរលំដោយកិច្ចការនៃអាណាចក្រដ៏ធំមួយ។
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់មានបំណងព្រឹត្តិអំពីអំពើអស្ចារ្យនេះ
ដើម្បីបំប៉នទាបព្រលឹងរបស់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ
ហើយស្រវឹងរកចំណេះដឹងអំពីគោលបំណងទាំងឡាយរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។
ហើយជាការឆ្ងល់យឺតបំផុតចំពោះពាក្យទូលអង្គរបស់គាត់ ពន្លឺពីទិសដៅស្នាក់នៅស្នាក់នៅ
មានបុរសវ័យមកសម្រាប់ពួកអ្នកដែលនឹងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ដូចនេះ
យើងគួរស្រវឹងរកព្រះដោយសេចក្តីស្មោះអស់ពីចិត្តយ៉ាងណាទៅ ដើម្បីឱ្យទូរង់ប
រើការយល់ដឹងរបស់យើងឱ្យបានយល់នូវសេចក្តីពិតដែលត្រូវបាននាំមកដល់យើងពីស
ធានាស្នាក់នៅ។

«ខ្ញុំ ដានីយ៉ែល តម្កល់នាក់ៗ មានយើងនិមិត្តក្នុងនោះ ព្រោះបុរសដែលនៅជាមួយខ្ញុំ
មិនមានយើងនិមិត្តក្នុងនោះទេ ប៉ុន្តែសេចក្តីញ័រយ៉ាងខ្លាំងមួយ
មានផ្តល់មកដល់ពួកគេ ដល់ថ្នាក់ពួកគេរត់ចោលទៅលាក់ខ្លួន....
ហើយកម្រិតណាមួយក៏មិននៅសល់ក្នុងខ្ញុំទៀតឡើយ
ដូចជាភាពស្ងប់ល្អរបស់ខ្ញុំ មានបុរសម្នាក់នៅក្នុងខ្ញុំទៅជាសេចក្តីពុករលួយ
ហើយខ្ញុំក៏មិនអាចរកស្វាគមន៍ណាមួយទុកបានឡើយ» (ខ ៧, ៨)។
អស់អ្នកដែលបានឮកែជាបរិសុទ្ធពិតប្រាកដ នឹងមានបទពិសោធន៍ស្រដៀងគ្នានេះ។
កាលណាទស្សនៈរបស់ពួកគេច្របាច់លាស់ឡើងអំពីសេចក្តីជំនឿ សិរីល្អ
និងភាពគ្រប់លក្ខខណ្ឌរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នោះពួកគេនឹងយើងកាន់តែច្របាច់អំពីភាពទន់ខ្សោយ
និងភាពមិនគ្រប់លក្ខខណ្ឌរបស់ខ្លួន។
ពួកគេនឹងគ្មានទំនោរណាមួយក្នុងការអះអាងថាខ្លួនមានលក្ខណៈឥតហឫទ័យ;
អ្វីដែលផ្តល់មើលទៅថាគ្រឹមត្រូវ និងសមគួរនៅក្នុងខ្លួនពួកគេ
នោះនៅពេលប្រៀបធៀបនឹងភាពបរិសុទ្ធ និងសិរីល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នឹងមើលទៅយើងគ្រឹមត្រូវដោយអ្វីដែលមិនសមគួរ និងអាចពុករលួយបានប៉ុណ្ណោះ។
គឺនៅពេលដែលមនុស្សត្រូវបានក្រែងយោងពីព្រះ
ហើយមានទស្សនៈមិនច្របាច់លាស់បំផុតអំពីព្រះគ្រីស្ទ
នោះហើយដែលពួកគេនិយាយថា «ខ្ញុំឥតហឫទ័យ; ខ្ញុំបានឮកែជាបរិសុទ្ធហើយ»។

«ឥឡូវនេះ កាប៊ុយ៉ែលែហានលចេមកដល់ពុយាការី ហើយមានបុរសសន្តិដល់គាត់ដូចនេះថា៖
«ឱ ដានីយ៉ែល អូនកដលែជាមនុស្សសង្ឃឹមស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំង
ចូរយល់ពាក្យទាំងឡាយដល់ខ្ញុំនិយាយមកកាន់អូនក ហើយចូរឈរឲ្យត្រង់ឡើង
ដុបិតឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានចាត់មកកាន់អូនក។»
ហើយកាលដល់លោកមានបុរសសន្តិពាក្យនេះមកកាន់ខ្ញុំ
ខ្ញុំក៏ឈរឡើងទាំងញឹកញាប់។ បន្ទាប់មក លោកមានបុរសសន្តិមកកាន់ខ្ញុំថា៖
«ដានីយ៉ែល អើយ កុំខ្លាចឡើយ
ដុបិតតាំងពីថ្ងៃដំបូងដល់អូនកបានតាំងចិត្តដើម្បីយល់
ហើយបន្ទាប់ខ្លួននោះចំពោះព្រះរបស់អូនក ពាក្យរបស់អូនកត្រូវបានហើយ
ហើយខ្ញុំបានមកដោយព្រោះពាក្យទាំងនោះរបស់អូនក» (ខទី 11, 12)។

«កិត្តិយសដ៏អស្ចារ្យប៉ុន្មាន
ដល់ព្រះមហិមានស្មោះស្ម័គ្របានស្នាក់នៅបង្កាញចំពោះដានីយ៉ែល!
ទ្រង់បានកម្មសានុតចិត្តអូនកបម្រើរបស់ទ្រង់ដល់កំពុងញឹកញាប់
ហើយធានាចំពោះគាត់ថា
សចេក្តីអធិស្ឋានរបស់គាត់បានត្រូវបានស្មោះស្ម័គ្រហើយ។
ដើម្បីបង្កើនចិត្តបន្តិចសចេក្តីទូលស្មោះស្ម័គ្រក្នុងគុកនោះ
ទេវទូតកាប៊ុយ៉ែលបានចាត់ឲ្យមក ដើម្បីប៉ះពាល់ដល់ចិត្តរបស់ស្មោះស្ម័គ្រ។
ព្រះមហាក្សត្របានប្រឆាំងនឹងឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
ក្នុងរយៈពេលបីសប្តាហ៍ ខណៈដល់ដានីយ៉ែលកំពុងតមអាហារ និងអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែ
ព្រះអង្គមុបានស្មោះស្ម័គ្រ គឺមីការអលែ មហាទេវទូត ត្រូវបានចាត់មក
ដើម្បីបង្កើនចិត្តរបស់ស្មោះស្ម័គ្រឲ្យឆ្លើយតបនោះ ឲ្យបានវិជ្ជាជាន់យ៉ាងច្បាស់លាស់មួយ
ដើម្បីបង្កើនចិត្តបន្តិចសចេក្តីអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៉ែល។»

«“ហើយកាលដល់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលពាក្យទាំងនោះមកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏បង្រៀមខ្លួនខ្ញុំ
ហើយកុលាយជាមនុស្សសត្វគតនិយាយ។ ហើយមើលចុះ
មានមន្ត្រីដូចជាប្រសព្វបាននៃក្លែងមនុស្សស បានប៉ះបង្កមាត់ខ្ញុំ... ហើយបានពោលថា
ឱមនុស្សសង្ឃឹមស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំងអើយ កុំខ្លាចឡើយ
សូមឲ្យសចេក្តីសុខសានុតមានដល់អូនក ចូរមានកម្ពស់ មនែហើយ
ចូរមានកម្ពស់ចុះ។ ហើយកាលដល់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ
ខ្ញុំក៏បានទទួលកម្ពស់ ហើយនិយាយថា
សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមានព្រះបន្ទូលចុះ
ដុបិតទ្រង់បានប្រទានកម្ពស់ដល់ខ្ញុំហើយ” (ខ ១៥-១៩)។
ស៊ីរីល្យអង្គទេវភាពដល់ហានបើកសម្តែងដល់ដានីយ៉ែល មានទំហំអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង
ដល់ថ្នាក់គាត់មិនអាចទំនងនឹងការយឺតយ៉ាវនោះបានឡើយ។ បន្ទាប់មក
អូនកនាំសារពីស្មោះស្ម័គ្របានហែតទៅដល់ដានីយ៉ែល ដោយនាំមកនូវស្នាមញញឹម
ហើយបានបង្កាញខ្លួនដល់ហោរា ដូចជា «មន្ត្រីដូចជាប្រសព្វបាននៃក្លែងមនុស្សស»
(ខ ១៦)។ ដោយព្រះចេស្តាដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានពង្សីកម្ពស់មនុស្សមន្ត្រីនេះ ដល់មានសុចរិតភាព និងសចេក្តីជំនឿ
ឲ្យអាចស្តាប់សារដល់ព្រះបានចាត់មកដល់គាត់។

«ដានីយ៉ែលជាអូនកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់របស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។ ជីវិតដ៏យូរអង្វែង
របស់គាត់បានពោរពេញដោយអំពើដ៏ថ្លៃថ្លូននៃការបម្រើចំពោះព្រះអម្ចាស់
របស់គាត់។ ភាពបរិសុទ្ធនៃចិត្តលក្ខណៈរបស់គាត់
និងភាពស្មោះត្រង់ឥតងាករបស់គាត់ មានតម្លៃពេញលេញបំផុត

និងការសោកសុតាយចិត្តតន់នៅចំពោះពុររបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ
ដល់អាចប្រៀបសម្រួលបាន។ យើងសូមនិយាយមុនដទៃតទៅ
ជីវិតរបស់ដានីយ៉ែគឺជាគំរូដ៏បំផុសគំនិតនៃការញែកជាបរិសុទ្ធជាពិតប្រាកដ»។ Sanctified
Life, 49–52.